

Jet van Dugteren is begin jaren 30 geboren. Ze was de dochter van Adriaan Mari van Dugteren (1893-1945) en Cornelia Geertruida Hopster (1906-1991). Haar ouders trouwden in april 1927 in Soerabaja. Daar werden zoon Cornelis Willem (januari 1928), dochter Ida Maria (11 januari 1929), Paul Adriaan (19 april 1930) en zoon E. geboren. Het gezin verhuisde naar Malang en woonde daar in 1940. Haar vader werkte bij NV Stroohoeden Veem in Soerabaja.

Jet was in Malang voor de oorlog actief bij Scouting.

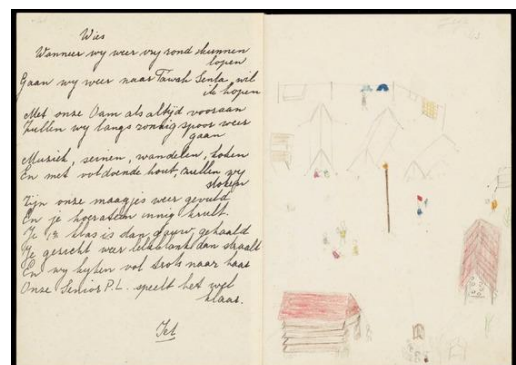
In februari of maart 1944 gaat ze met haar moeder en mogelijk haar zus naar kamp Lampersari Sompok. Haar moeders naam komt voor op de namenlijst van het Rode Kruis uit 1945. Lampersari bestond uit een groot aantal kamponghuisjes en een school, gelegen aan weerszijden van de Lampersari-weg in het oosten van Semarang. Alle vrouwen en kinderen moesten voor het eigen huis 's ochtends en 's avonds op appèl staan om te controleren of er niemand gevlucht was. Iedereen had een Japans cijfer gekregen dat je hardop moest roepen. De vrouwen moesten volgens een rooster patjollen (de grond omspitten), sprieten trekken, en 's nachts wachtlopen. Vrouwen en oudere meisjes werden ongenadig hard geslagen door de Japanse en Koreaanse kampbewakers.

Jet was lid van de Klappersterrentroep die geleid werd door Ward en Wies. Later sloten Trim (Adri van Son) en Els zich hierbij aan. De troep heeft voor Wies' haar verjaardag een herinneringsboekje gemaakt met een omslag van gevlochten katoen met daarop geborduurd de naam: 'Kamp Lampersari'. De meiden van de troep hebben er tekeningen en gedichten ingezet. Hannie Moulijn, Nele van Houweninge, Jetje van Dugteren, Hilleke, Til de Ridder, Ward Otto, Winnie Angenent, Nel Sombeek en Adri van Son hebben een bijdrage geleverd.

Jet schrijft in dit boekje het volgende gedicht:

*Wies, Wanneer wij weer vrij rond kunnen lopen,
Gaan we weer naar Tawak Senla wil ik hopen.
Met onze Oam als altijd vooraan,
Zullen wij langs zonnig spoor weer gaan.
Muziek, seinen, wandelen, koken,
En met voldoende hout zullen wij stoken.
Zijn onze maagjes weer gevuld,
En je hoerateen innig krult.
Je 1^e klas is dan gauw gehaald,
Je gezicht was lelieblank, dan straalt
En wij kijken vol trots naar haar,
Onze senior PL speelt het wel klaar.*

Haar vader werd met haar broers Cornelis Willem en Paul Adriaan geïnterneerd in kamp Bangkong. Dit kamp was ondergebracht in het klooster en het internaat van het Klooster Bangkong in het oosten van Semarang. Het was eerst een kamp voor vrouwen en kinderen en vervolgens een kamp voor jongens en (oude) mannen.

Haar vader overleed op 10 september 1945, kort na zijn bevrijding uit het kamp, in het stadsziekenhuis van Semarang aan uitputting en ziekte. Hij werd begraven in Kobong bij Semarang en in 1951 herbegraven op het Nederlands Ereveld Kalibanteng in Jakarta.

Na de oorlog kwam het gezin terecht in Singapore en van daar ging haar moeder met de vier oudste kinderen Cornelis, Paul, Ida en E. in maart 1946 met de Nieuw Amsterdam naar Nederland.

Jet verhuisde naar Brisbane in Australië. Haar broer Paul verhuisde na de oorlog naar Christchurch in Nieuw Zeeland.

Meer informatie

[De avondpost » 04 jan 1928 - Art. 47 | Delpher](#)

[Collectiesite Museon - CollectionConnection](#)

[Beeldbank \(beeldbankwo2.nl\)](#)

[Lampersari \(japanseburgerkampen.nl\)](#)

[NR \(japanseburgerkampen.nl\)](#)

[Adriaan Mari van Dugteren | Oorlogsgravenstichting](#)

[Arnhemsche courant » 06 sep 1940 - Art. 74 | Delpher](#)

[De avondpost » 12 apr 1927 - Art. 86 | Delpher](#)

[Soerabaijasch handelsblad » 19 apr 1930 - Art. 141 | Delpher](#)

[Algemeen Handelsblad » 07 jan 1961 - Art. 216 | Delpher](#)

[Trouw » 09 jul 1964 - Art. 105 | Delpher](#)

[NRC Handelsblad » 20 dec 1991 - Art. 207 | Delpher](#)

[Bangkong \(japanseburgerkampen.nl\)](#)

[Semarang \(japanseburgerkampen.nl\)](#)

[Registratie Cornelia Geertruida Hopster op 4 oktober 1911 » Open Archieven](#)

[Geboorte Adriaan Mari van Dugteren op 18 mei 1893 te Rotterdam » Open Archieven](#)

[De Namen – Erasmiaans Gymnasium](#)

[Kwartierstaat Van Schothorst, Generatie 5 \(nikhef.nl\)](#)

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.